

[Justitsministeren.]

modtagelse disse lovforslag har fået her i det høje ting, og for de betragtninger, der er fremsat under debatten her i dag.

Det ærede medlem hr. Steincke rejste en række tvivlsspørgsmål, spørgsmål, som jeg kan være enig i er tvivlsspørgsmål. De har alle været fremdraget under lovforslagets hidtidige behandling, og jeg vil meget gerne deltage i en fortsat behandling i det udvalg, som jeg formoder bliver nedsat. Jeg har, synes jeg, strakt mig vidt og vist stor imødekommenhed ved forhandlingen om ændringer i det af mig fremsatte forslag, og jeg kan kun gentage, hvad jeg har sagt flere gange, at jeg har strakt mig så vidt, fordi jeg anser det for overordentlig vigtigt, at dette meget omtalte og meget diskuterede lovforslag får et så stort flertal bag sig som overhovedet muligt.

Hvad dødsstrafforslaget angår, blev det kritiseret af det ærede medlem hr. Steincke, der syntes, at det var en skruet ordning at anbringe dødsstraffen i et særligt lovforslag. Denne betragtning kan jeg ikke tiltræde. Det foreliggende lovforslag er jo ganske kort og klart, og jeg kan i hvert fald ikke se noget ulogisk deri, et synspunkt, der endog deles af et tilsyneladende stort antal mandlige medlemmer i det andet høje ting.

Af de øvrige ordførere blev der fremsat forskellige betragtninger, som jeg tror vi kan komme nærmere ind på i udvalget.

Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen fremsatte en række betragtninger, som ikke vedrørte det foreliggende lovforslag. Dem skal jeg ikke hæfte mig ved, men skal kun kort svare på et par af de bemærkninger, som vedrørte den debat, der har været ført om forslaget også i det andet høje ting.

Hvad angår spørgsmålet om den registrering, der finder sted hos politiet, kan jeg henvise til, hvad jeg svarede i det andet høje ting. Jeg kan endvidere henvise til, at hele dette spørgsmål blev debatteret i 1947, da den daværende justitsminister, det ærede medlem hr. Elmquist, den 5. marts i folketinget gav en udførlig redegørelse med hensyn til ganske de samme problemer, som nu er blevet rejst fra kommunistisk side. Den findes i folketingstidenden for 1947, sp. 3189, hvortil jeg altså kan henvise.

Ved samme lejlighed kom den daværende justitsminister også ind på, hvilke regler der følges ved telefonaflytninger. Hovedreglen er den, at der i analogi med retsplejelovens regel kræves en retskendelse, for at telefonaflytning kan ske. Jeg skal ikke sinke det høje ting med dette problem, men kun henvise til folketingstidenden for 1947, sp. 3190.

Jeg kender ikke det konkrete tilfælde, det ærede medlem fremdrog vedrørende et møde i provinsen. Hvis der er noget at klage over vedrørende politiets fremgangsmåde, må det ærede medlem indsende en klage til mig, så jeg kan undersøge sagen.

Det ærede medlem fremsatte dernæst nogle betragtninger vedrørende lovforslagets § 110 a, den bestemmelse, der svarer til det oprindelige forslags § 110 b, og hær-cellerede over, hvor vidtrækkende denne bestemmelse nu skulle være. Jeg føler egentlig kun trang til at henvise til, at bestemmelsen nu har stået i 20 år i den gældende straffelov, ganske vist under et andet nummer, nemlig § 104, nr. 1 og 2, og de udvidelser, der har fundet sted, er jo i virkeligheden kun, om jeg så må sige, tekniske udvidelser, såsom at man indføjer efter ordet „depoter“: „enheder, våben, materiel el. lign.“ Det kan ikke være noget, der er væsentligt for den betragtning, man iøvrigt anlægger vedrørende dette lovforslag.

Det ærede medlem berørte tilsidst spørgsmålet om forslagens § 110 e og spurgte, hvad der ligger i dette at „forhåne en fremmed nations flag“. Denne bestemmelse i lovforslaget svarer til det oprindelige forslags § 110 f og findes i gældende lovs § 108, dog at man nu tilføjer ordene: „eller De Forenede Nationers flag“. I den kommentar, der er udgivet — jeg har her en udgave fra 1941 — vedrørende den gældende straffelovs § 108, findes der nogle oplysninger om, hvilken praksis domstolene har fulgt, når det drejede sig om forhånelse af fremmede nationers flag. Det er sådan, at vel er strafferet et alvorligt fag, men det er jo ikke uden humor, når netop det ærede medlem spørger, hvorledes en sådan bestemmelse anvendes. Jeg kan nemlig oplyse, at i 1936 blev en mand idømt en bøde for at have nedtaget Sovjetunionens nationalflag fra Sovjetunionens handelsdelegations lokaler. Det står altså slet ikke så dårligt til med retstilstanden her i landet.

Iøvrigt skal jeg blot igen anbefale det foreliggende lovforslag til tingets velvillige behandling. Jeg er parat til i det udvalg, der måtte blive nedsat, at komme med alle ønskede oplysninger.

Steincke: Jeg skal dels under hensyn til den forestående udvalgsbehandling, dels under hensyn til det fremrykkede tidspunkt indskrænke mig til nogle få korte bemærkninger rettet til den ærede kommunistiske ordfører.

Det var sandelig ikke min skyld, at vi ikke i 1937, da jeg var justitsminister, fik